

سبک رفتار

عروسی را به میدان جنگ تبدیل نکنیم

اینجا مراسم وصل است با روی خوش وارد شوید

گرفته و هیجان میان کوچه موج می زند. انگار به همه چند در آن ناین تزریق کرده اند. مخصوصاً آنها که وسط کارزار هستند. زن و مرد هم فرقی ندارد. هر کس اینجا باشند زیر دست و پا، از همه طرف کتک می خورد. عروس بیچاره داخل ماشین نشسته تا دورش حلقه بزنند و او را تا خانه بختن بدرقه کنند ولی حلقه زنندگان به جای بدرقه به قصد کشتن آمده اند و خانواده عروس را امواج فحش و تهدید و تهمت قرار می دهند. یک چشمش اشک است و یکی خون ولی جرت نمی کند پایین بیاید. طرف هر طایفه را بگیرد آن یکی شاک می شود و جنگ به راه می افتد. آبروی مادرش در کوچه رفته، ولی سکوت می کند و زیر تور حریرش آرام اشک می ریزد و به بختن لعنت می فرستد. این وسط داماد از معرکه می گریزد و سمت ماشین عروس فرار می کند. ماشینی که قرار بود برای شان خاطره ساز بهترین شب باشد حال را کاپی برای فرار شان است. آنها می روند و بقیه هنوز سر هیچ با هم دعوا می کنند و با آژیر پلیس نفس ها خسته می شود و با مله در خاموشی فرومی رود.

■ روایت اول: دعوی خونین در شب عروسی
ساعت نزدیک ۱۲ شب است. اهالی کوچه مهیای خواب شده اند و چراغ ها یکی یکی رو به خاموشی می روند. ناگهان صدای موسیقی بلند، خواب را می براند و همه چراغ های کوچه روشن می شود. صدای نامتعارف و رقص و آواز خانواده ها که حالا برای بدرقه تا خانه عروس و داماد آمده اند همه را به بالکن های کشاند.

انگار می خواهند دور در شادی آنها شریک شوند ولی فاصله این خوشی تا به راه افتادن یک دعوی خونین فقط چند ثانیه طول می کشد. سسر یک تکه براتی بی مزه از طرف یکی از جوان ها تنگ تن به تن آغاز می شود و پنج دقیقه بعد اگر بپرسی دعوا سر چیست هیچ کس نمی داند. فقط می گویند یکپو به جان هم افتادند. دعوا بالای می گیرد و یکپو وسط آن گیر و دار که منطقی گفت و گو فقط دعوا و عریه کنسی است در خانه همسایه به روی آنها باز می شود و صحنه دعوا به پارکینگ آنها منتقل می شود. شیشه آبباری را می شکنند تا تیزی بیاند برای خط انداختن روی مخاطب دعوی شان. یکی سمت خانه می رود برای آوردن جاقو. خلاصه دعوا بالا

■ روایت دوم: وقتی عروسی مختلط می شود...
عروس از یک خانواده اصیل مذهبی است. مادرش با خواهر داماد در جلسه قرآن آشنا شده و کار به وصلت کشیده است. خانواده عروس همه با پوشش مناسب آماده یک جشن دوست داشتنی و شاداند ولی یکپو مهمانی به هم می ریزد. فامیل پدری عروس عروسی را مختلط می کند و بدون در نظر گرفتن عقاید مهمان هانیض مهمانی را به دست می گیرد. یکی از اقوام درجه یک عروس به این بی بند و باری اعتراض می کند و در گوش خواهرش پیچ پیچی می کند. ولی پیچ به گوش جوان های فامیل پدری می رسد و یک دعوا در نطفه آغاز می شود. بعد از عروسی سر هیچ دعوا می شود و همراهان عروس به خانه مرد می روند. او و خانواده اش را می زنند و کار به شکایت می رسد.

خانواده ها از آن شب با هم قهر می کنند و داماد و عروس هرگز

اهمیت صلح در آیات و روایات

خویشان را گرامی بدار، آنان بال و پر تو هستند

آنها از گمراهی شود. راوی می گوید: به امام صادق (ع) عرض کردم: «کسانی با من خویشاوندی دارند اما با من هم عقیده نیستند، آیا برای آنان بر عهده ام است؟ فرمود: بلی؛ حق خویشاوندی را چیزی قطع نمی کند و اگر با تو هم عقیده باشند، برای آنان دو حق است؛ یکی حق خویشاوندی و دیگری حق اسلام. برخی از روش های صلح رحم و حمایت از خویشاوندان عبارتند از:

۱- کمک جانی: می توان گفت که بزرگ ترین مرتبه صلح

د

اگر به عروسی دعوت هستید بهتر است با خودتان کنار بیایید. اگر جنبه پایینی دارید و هر رفتاری به شما بر می خورد، لطفاً در عروسی شرکت نکنید. اگر می خواهید در عروسی خانواده مقابل را تخریب یا تحقیر کنید، هرگز به مهمانی نروید. اگر بی اعصاب بالای چشم تان ابروست بهتر است شب یک زوج را خراب نکنید و در خانه برایشان آرزوی خوشبختی کنید

بشود که فردی به عمد از او فیلمبرداری می کند یا ممکن است اتفاقی اظهار نظر خانواده مقابل را سر میزنند و جوش بیورد. همه اینها یک نتیجه بیشتر ندارد و آن هم خراب شدن شب خاطره دو جوان بختن است که از مدت ها قبل برای شب آرزوهای شان تدارک دیده اند و احتمالاً تا خرخره زیر بار قرض رفته اند. این شب مال دو نفر است و بقیه همگی مهمان اند. پس خوب است مهمان های خوبی باشند، احترام خودشان را حفظ کنند و شر درست نکنند.

■ چای با بالا وارد شوید

شما هم اگر به عروسی دعوت هستید بهتر است با خودتان کنار بیایید. اگر جنبه پایینی دارید و هر رفتاری به پتان بر می خورد، لطفاً در عروسی شرکت نکنید. اگر می خواهید در عروسی خانواده مقابل را تخریب یا تحقیر کنید، هرگز به مهمانی نروید. اگر بی اعصاب هستید و طاقت ندارید کسی خودتون را با رفتار غلط اطرافیان به خشونت و جنجال ختم شده و نهایت این قصه جدایی زوج ها بوده است با نرفتی که تا آخر زندگی با خود حمل می کنند. تا بد رفتار خانواده و اقوام را توی سر هم می گویند و زندگی برای شان می شود جهنم؟ چند نفر تا آخر عمر باید بگویند چرا برادررت چنان کردی؟ چرا پسر عمه ات فلان بهممان کردی؟

خیلی وقت ها خودخواهی آدم ها منجر به اختلافاتی جریان می پذیرد می شود. افراد دو خانواده می خواهند برای هم خط و نشان بکشند و به قول خودشان گریه را دم حمله بکشند. می خواهند حرف حرف خودشان باشد و کمترین بخشش و ترمشی نشان نمی دهند. وقتی دو طرف خودخواهانه می خواهند حرف اول را بزنند، کار به دعوا می رسد. فرقی نمی کند مادر داماد یا به اصطلاح مادر شوهر باشد یا خانواده عروس وقتی برای کادوهای ناچیز فامیل داماد احم می کنند و زیر لب غر می زنند. ممکن است شروع دعوا از اختلاف بر سر کدام میز سر کردن شام باشد یا اینکه چرا کسی برای گرفتن عکس با عروس و داماد دعوت نشده است. ممکن است کسی به اشتباه دچار سوء تفاهم

نسبت به آن تأکید فراوانی دارد تا آنجا که قرآن کمک به بستگان را جزء حقوق مالی محسوب می کند و اینجا که سخن از کمک اقوام به میان آمده، آن را به عنوان یک حق واجب ذکر کرده، می فرماید: «وَأْتِ الْقُرْبَىٰ حَقًّا وَ الْمَسْكِينِ...» حقوق خویشاوندان و مسکین را ادا کن. امیر مؤمنان علی (ع) نیز می فرماید: «فَقُنْ أُمَّةَ اللَّهِ مَا لَا قَلْبِيَهْ به قرآینه». کسی که از سوی خدا ثروتی به دست آورد، باید بستگان خویش را به وسیله آن دستگیری کند.

۳- کمک فکری: رسیدگی فکری در جایی است که یکی از بستگان انسان برای هدایت شدن نیاز به راهنمایی دارد. به عنوان مثال یکی از اقوام انسان اهل نماز و روزه نیست، اگر نزد او رفتن و راهنمایی کردن، از فضیلت نماز و روزه سخن گفتن و ترساندن از پیامدهای ترک نماز و روزه در او مؤثر می شود، بر انسان لازم است که نزدش رفته و به او کمک فکری کند که امر به معروف و نهی از منکر است.

۴- کمک عاطفی: شاید برخی تصور کنند که اصرار و تأکید اسلام درباره صلح رحم برای افرادی است که تمکن مالی دارند و اشخاصی که از نظر مالی در تنگنا هستند و توان رسیدگی به دیگران را ندارند، برای شان لازم نیست. این تصور درستی است، زیرا هدف از صلح رحم برقرار کردن ارتباط و پیوند عاطفی با خویشاوندان است و این ارتباط از راه های گوناگونی امکان پذیر است. گاهی رفتن به منزل خویشان، سلام و احوالپرسی، تلفن زدن و نامه نوشتن، محبت ایجاد می کند و سبب دلجویی از خویشان می شود. ۵- ترک آزار: یکی از بهترین روش های صلح رحم با خویشاوندان، ترک آذیت و آزار آنان است. بدین معنا هر هیز از غیبت، تهمت، زخم زبان و شماتت آنان، دخالت نکردن در زندگی آنها به عنوانی مختلف، عیبجویی نکردن از آنان و... از بهترین موارد صلح رحم است.

تقل و تلخیص از: پایگاه اطلاع رسانی حوزه

/اهمیت صلح رحم در قرآن و روایات

راهنما

ملاحظات تشکیل زندگی مشترک از نگاه مقام معظم رهبری

ازدواج را صحنه تفاخر نکنید!

مشاهد مشرفه، والا در ایام متبرک دینی و عمدتاً به وسیله رجل دین، این را انجام می دهند. رجل دینی هم وقتی برای ازدواج نشست، مبالغی دین بیان می کند. بنابراین صیغه، کاملاً صیغه دینی است. ازدواج به جنبه قدسی دارد؛ این جنبه قدسی را نباید از آن گرفت. گرفتن جنبه قدسی به همین کارهای زشتی است که متأسفانه در جامعه ما رایج شده. این مهر بهای سستگین به خیال اینکه می تواند پشتوانه حفظ خانواده و حفظ زوجیت باشد، تعیین می شود؛ در حالی که این جور نیست. حداکثر این است که شوهر از دادن امتناع می کند، می برنش ز زنان؛ یک سال، دو سال زندان می ماند. در این اقدام، به زن چیزی نمی رسد؛ او بهرهای نمی برد، چیز اینکه کانون خانواده اش هم متلاشی می شود. اینکه در اسلام از حضرت امام حسین (ع) نقل شده که فرمود ما دختران مان و خواهران مان و همسران مان را جز با مهرالسنه عقد نکردیم، به خاطر این است؛ والا می توانستند. اگر امام حسین می خواست مثلاً با هزار دینار هم عقد بکند، می توانست؛ لازم نبود مثلاً با ۵۰۰ درهم - ۱۲/۵ اوقیه - مقید به این کار بشود. آنها می توانستند، اما کمش کردند. این کم کردن، با یک محاسبه است؛ این خیلی خوب است.

ما همین تشریفات زائد ازدواج - خرج های زیاد، مجالس متعدد- که واقعاً انسان دلش می گیرد وقتی می شنود. این ها از آن مواردی است که گفتمان سازی می خواهد. خانم های مؤثر، آقایان مؤثر، اساتید دانشگاه، روحانیون، به خصوص صدا سیما و رسانه ها باید در این زمینه کار کنند. این را از این حالت بیرون بیاورند. ۱۳۹۰/۱/۱۴

■ نقش مادیات باید خیلی ضعیف باشد

از ازدواج، اصل قضیه یک امر انسانی است؛ نه یک امر مادی. مهر به این را به صورت یک معامله دادوستدی نمی کند. این جا دادوستدی نیست؛ بلکه طرفین در یک جای مشترک سرمایه گذاری می کنند. این طور نیست که شما مثل خرید و فروش، یک چیز بدهید و یک چیز بگیرید. نه، این جا چیزی دادن و چیزی گرفتن نیست؛ بلکه هر دو نفر موجودی خودشان را در صندوق و کاسه مشترکی می گذارند و هر دو از آن استفاده می کنند. در ازدواج، قضیه این است.

بنابراین، نقش مادیات در این جا باید خیلی ضعیف باشد. ما که می گویم مهریه ها را سنگین نکنند، از این بابت است. اگر ما گفتیم که مهریه بیش از فلان مقدار نباشد، معنایش این نیست که اگر بیش از فلان مقدار بود، عقد باطل یا حرام است؛ نه، جایز هم هست، اما کار غلط است.

■ ازدواج را به صحنه تفاخر تبدیل نکنید

بعضی ها هم ازدواج را که یک امر عاطفی و انسانی و وجدانی است، به صحنه تفاخر تبدیل می کنند. مثلاً می گویند که چه چیز به ما این چیزها را داشت؛ آیا چیزی به دختر شما هم اینها را دارد؟ تفاخر و تنافس؛ یا مثلاً می گویند که ما مقدمات را در فلان سالان گرفتیم. البته حالا که متأسفانه مر سوم شده است در هتل ها می گیرند که کار بسیار بدی است. حتی گاهی شده یا دیده می شود، بعضی افرادی هم که از آنها توقع نیست، برای تفاخر به همدیگر، مراسم عقد خود را در هتل ها و سالن ها می گیرند؛ نه، مراسم عقد را در اتاق خانه و حیاط منزل خودتان یا همسایه تان بگیرید و مردم را دعوت کنید؛ همین طور، که همیشه بوده است. این گونه محیط طرا، یک محیط انس خانوادگی است. عده ای دوست، عده ای قوم و خویش، عده ای مهر دین های دختر یا پسر، دوستان مدرسه، دوستان پسر در محیط کار یا مدرسه، جمع می شوند و شادی و خوشی می کنند؛ این درست است. این که ما اینجا را صحنه تفاخر قرار بدهیم، غلط اندر غلط است. هم محیط ازدواج را آلوده به مادیات می کند، هم این صحنه پاک و لطیف وجدانی را صحنه تفاخرها و توافس ها و زیاده روی ها می کند، بعد هم این دختر و پسر از اول عادت می کنند که بایستی زندگی آنان بر تجمل و تشریفات بگذرد؛ چرا؟ بگذارید از اول به یک زندگی متوسط عادت کنند. ۱۳۷۰/۴/۲۰

رهبر معظم انقلاب در هر مراسم وصلتی که عقد را جاری کردند سفارش های ارزنده ای نیز به زوجین نمودند که به راستی یک راهنمای جامع برای زوجین جوان است. گزیده ای از زیباترین سفارش ها و بیانات را در ادامه می آوریم.

■ ازدواج را آسان کنید

به پدرها و مادرها تذکر می دهم؛ من خواهم می کنم و تقاضا می کنم از شماها که یک خرده امکانات ازدواج را آسان کنید. پدر و مادرها سختگیری می کنند؛ هیچ سختگیری لازم نیست، بله، یک مشکلات طبیعی وجود دارد- مسئله مسکن، مسئله شغل و از این مسائل- لکن «ان یکتونوا فقراً» یعنی «الله من فضله» خب، این قرآن است. ممکن است جوان، الان هم امکانات مالی مناسبی نداشته باشد، اما ان شاءالله بعد از ازدواج خدای متعال گشایش می دهد. ازدواج جوان ها را متوقف نکنند؛ من خواهم می کنم که پدرها و مادرها به این مسئله توجه کنند. ۱۳۹۲/۴/۲۰

■ واسطه وصلت ها شوید

یکی از مسائل مهم این است که رسم خواستگاری رفتن و وساطت کردن برای ازدواج دخترها، متأسفانه کم رنگ شده؛ این چیز لازمی است. افرادی هستند- سابقاً همه همیشه معمول بود، حالا هم با کثورت نسل جوان در جامعه ما، باید این رواج داشته باشد- سرهایی را می شناسند، به خانواده دختر معرفی می کنند؛ دخترهایی را می شناسند، به خانواده پسر معرفی می کنند؛ تسهیل می کنند و آماده سازی می کنند

■ نسبت به ازدواج بی تفاوت نباشید

مسئله ازدواج جوان ها مسئله مهمی است؛ تفاوت نسبت به مسئله ازدواج- که متأسفانه امروز کم و بیش این نگاه بی تفاوت وجود دارد- در آینده تبعات سختی را برای کشور به وجود می آورد. خب، حالا شما مسئله سربازی را مطرح کرده، به نظر من، سربازی مسئله مشکلی نیست؛ می شود در آن زمینه هم فکر کرد، کار کرده؛ راه حل مشکل سربازی به عنوان یک مانع در امر ازدواج، این نیست که مادمت زمان سربازی را کوتاه کنیم؛ می توان شیوه های دیگری را به کار گرفت؛ لکن این یک مسئله است. انگیزه برای ازدواج، باید تبدیل بشود به یک اقدام عملی؛ یعنی ازدواج باید تحقق پیدا کند. اینکه خدای متعال می فرماید: ان یکتونوا فقراً یعنی «الله من فضله» این یک وعده الهی است؛ ما باید به این وعده، مثل بقیه وعده های الهی که به آن وعده اطاعت می کنیم، اطاعت کنیم. ازدواج و تشکیل خانواده، موجب نشده است و موجب نمی شود که وضع معیشتی افراد دچار تنگی و سختی بشود؛ یعنی از ناحیه ازدواج کسی دچار سختی معیشت نمی شود؛ بلکه از ازدواج ممکن است گشایش هم ایجاد کند. ۱۳۹۲/۵/۱

■ باید کاری کرد...

چرا سن ازدواج در کشور ما بالا رفته؟ مگر جوان ۱۷ ساله، ۱۸ ساله، احتیاج ندارد به اطفاقی نیاز جنسی و غریزه جنسی؟ ما باید به این فکر کنیم، خب، از آن طرف می گویند که این ها خانه ندارند، شغل ندارند، در آمد ندارند؛ ببینیم چگونه می شود کاری کرد که همه اینها با هم جمع بشود. ما نباید تصور بکنیم که حتماً بایستی یک نفری یک خانه ملکی داشته باشد، یک شغل درآمد داری داشته باشد، بعد از ازدواج بکند؛ نه، ان یکتونوا فقراً یعنی «الله من فضله» این قرآن است [که] با ما دارد این جور حرف می زند. ۱۳۹۲/۸/۶

■ جنبه قدسی ازدواج را حذف نکنید

ازدواج یک تقدسی دارد از نظر ادبانی که خلاص من شناسم. من در این خصوص، تفحص زیادی نکردم. بد هم نیست که بعضی از دوستان آماده به کار در این زمینه تفحص کنند. غالباً مراسم ازدواج، یک مراسم مذهبی است؛ مسیحی ها آن را توی کلیسا انجام می دهند، یهودی ها آن را در کنسرتان انجام می دهند؛ مسلمان ها هم اگر چه در مسجد انجام نمی دهند اما اگر بتوانند، در